

1

ਭੀਰੀ ਮੰਗ ਤ ਅਧਨੇ ਨੇਗ ॥ ਸਾਂਚ ਸੁ
 ਨਤ ਬੇਸੁ ਅਗਸੀ ਮਿਟ ਗਏ ਫਗਰੇ ਬੇ
 ਗ ॥ ਚ ਉਧਈ ॥ ਸਗਲ ਨਗਰ ਮੇਚ
 ਹਰਾ ਭਈ ॥ ਤਬ ਸੁਪ ਕੋਤ ਵਾਲ ਕੋਗ
 ਈ ॥ ਸੁਤ ਕੁਮਾਰੇ ਕੀ ਜਿਤਿ ਆਇ ॥ ਜਾ
 ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀ ਜਿਤਿ ਜਾਇ ॥ ਕੋਤ ਵਾਲ
 ਸੁਨਿ ਆਇ ਚਿਤਾਂ ॥ ਸੁਤ ਕੁਮਾਰ ਕੋ
 ਫੇ ਜਾਂ ॥ ਦੇਖਿਤ ਹੋ ਬਸੰਤ ਪਾਰਿ
 ਚਗਿਓ ॥ ਭਾਰਿ ਭਰੇ ਪੁਨਿ ਜੀਅ ਮੇਰਾ
 ਨਿਓ ॥ ਜੈ ਰਾਜ ਲੋ ਪਹੁਚੈ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਸਿਧ

ਕੇਸੀ ਗੀਦਦਈ॥ ਤਾਂਹੂ ਮੇਨਿ ਸਚੈ ਨਹੀ
 ਭਈ॥ ਮਨ ਮੇ ਕੀਓ ਬਸੰਤ ਗਿਆਨ॥
 ਪੁਨਿ ਬੇਸੁਆਸੇ ਕੀਓ ਬਖਿਆਨ॥
 ਸਭ ਹਮ ਭੁਨਿ ਜੁਤ ਮੁਖ ਭਾਂਦੇ॥
 ਜਾਤੇ ਤਮ ਦੇ ਭੂਰੇ ਮਾਂਦੇ॥ ਕਹਤ ਬੇ
 ਸੁਆਏ ਹੁਥ ਤਾਇ॥ ਜਾਮੇ ਸਹਾਇ
 ਗੋਮਟ ਜਾਇ॥ ਕੀਓ ਬਸੰਤ ਤੈ ਦੇਖਿ
 ਸੁਪਨੇ॥ ਕੀਓ ਮੇਲ ਮਨ ਮਾਨ ਤਾਪ
 ਨੇ॥ ਭੇਡ ਭਏ ਬੇਲਿ ਦੁਸ਼ਟੇ ਦਿਓ॥
 ਤਬ ਜੋ ਹੀਨਿ ਕਟਿ ਨਹੀ ਪੇਖਿਓ॥
 ॥੩੬॥ ਵੇਰਵਾ॥ ਆਖਿ

ਜਗਅਦਭੁਤ ਦੁਗਰੇ ਰਾਜਿਓਦੇਖਿ
 ਹੇਸੁਭਲੇਗਾ॥ ਅਸੁਪਦੀ॥ ਕਹਤ
 ਜੇਉਹੀ ਦਾਗਨਲਾਓ॥ ਧੂਠਕਹਤ
 ਮਾਮੇਧਫੁਤਾਓ॥ ਜੇਤੁਮਰੇਜੀਅਲ
 ਲਚਅਯੋ॥ ਮਾਂਗੇਤੁਮਅਧਜੇਮਨ
 ਭੋਯੋ॥ ਧਾਂਚਕਹੇਤੋਦੇਹਿਧਰਮ
 ਧੇਨਾਹਧੂਠਨਐਰੈਰਮ॥ ਮੇਜਹਥਾ
 ਤਕਹਤਹੇਮਾਂਚ॥ ਲਾਗਤਨੀਮਾਂ
 ਰਕੇਅਾਂਚ॥ ਬੇਸੁਅਕਹਤਧਰਮ
 ਕਹੇ॥ ਧਾਂਚਹਜਾਰਕਹੇਦੇਉਮੇ
 ਧੈਰੁਪਦਮਜੇਜੇਹਤਕੀਲੀ॥ ਮਾਂਗੇ

ਨਉਤਿਪਿਰਮਰੇਦੀਨੀ॥ ਨਾਂਤਰਜਥੇ
 ਲੋਗਾਂਗਜਲਮੁਕੈ॥ ਹਮਰੇਤਮਰੇਦ
 ਗੇਨਹੀਥੁਕੈ॥ ਜੈਅਥਮਰੇਹੋਇਨ
 ਨਿਅਇ॥ ਪਵਰੇਜਬਧੁਛੈਪਰਮਾ
 ਹਿ॥ ੩॥ ਲੋਕਾਧਾਤਹਤੇਸੰਪਿਅ
 ਤਈਕ੍ਰਿਓਤਕਹੁੰਨਿਅਗਇ॥ ਜਹੁ
 ਹਰੇਬੇਅੰਤਕੋਕੈਸੇਅਟਿਓਜਾਇ॥
 ਅਸੁਪਦੀ॥ ਤਬਬਸੰਤਹੁੰਨਿਕਸੇਅ
 ਏ॥ ਬੇਸੁਅਕੋਤਿਹਲੀਓਬੁਲਾਏ॥
 ਧੁਛੈਵਹਮਰਮੁਧਗਰੇਕੈ॥ ਤਹੀਓ
 ਹਰੀਕੋਓਸਗਰੇਕੈ॥ ਸੁਨਤਵਹੁੰ

३१
 ॥ **क** ॥ वेतवपुत्रविग्रपालवेभान ३१
 भेजानउतगि ॥ नैहउविगटपह ०
 तिवैदेउगिरेवेधंगि ॥ अमुयले
 ॥ नघदिउडंउिगटेदेअम ॥
 ३ ॥ जीअडजेमतमानिउिदाम ॥
 सुजीदेउतिउसिगजेगले ॥ सुजी
 देनडिअगनेडले ॥ करिदियाउष
 उरिअषतमी ॥ दिमतविदरषत
 वेधमी ॥ लदयटयगीअग
 लषतमाल ॥ कटयीउंवरमेर
 उडले ॥ मेवचकूअरुगटविग

ਜਤ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਮਚਰਨ ਕੁ ਮਲ ਮੇਰਾ
ਤ॥ ਮੇਰਾ ਮੁਕਟ ਸਿਰ ਅਤਿ ਹੀ ਮੇਰਾ
ਹਾਥ ਬੰਸਰੀ ਅਮਨ ਕੇ ਮੇਰਾ॥ ਸੁੰਦ
ਰੀ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਥਰਨ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਹੋ ਜਾ
ਕੇ ਮਰਨ॥ ਥਰਨੇ ਕੋ ਨਹ ਥੀਲੀ ਮਜ
ਕੇ॥ ਧਰੁ ਚਿਤਿ ਜੇ ਮੇਰਾ ਹਿ ਗਜ ਕੇ॥ ੪
੦॥ ਸਲੋਕ॥ ਕੋਤ ਕਤਾ ਹਿ ਅਸੰਕਰੇ
ਕਥਿ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮਾਇ॥ ਇਕ ਮਨ ਹੋ
ਇਸੁ ਜਨ ਜਯੋ ਹਿਨ ਮੇਰਾ ਰਤ ਮਾਇ॥
॥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਧਰੀ॥ ਭਗਤੀ ਪਤਿ ਭਈ ਉ
ਤਗਾਰ॥ ਨਿਕਸੇ ਅਗਏ ਏਕ ਸਚਿ ਦਗ

ਬੰਤੁਆਪਾਉ॥ ਦੇਬਲਰਕਤਜਗ
 ਜਚਲਾਉ॥ ਕੋਤਵਾਲਕੇਅਥੀਆਦ
 ਈ॥ ਤਿਨਕੀਮਨਮਾਧੁਰਨਭਈ॥ ਕੇ
 ਟਵਾਲਮਨਕੀਓਵਿਚਾਰ॥ ਦੇਹੁਖਸੰ
 ਤਜੁਤਹੈਮਾਰ॥ ਤਹਮਰਮਨਜਾਮ
 ਮਿਟਾਉ॥ ਥੇਸੇਟਾਉਬਹੁਰਿਨਹੀਪਾ
 ਉ॥ ੫੨॥ ਟੋਹਰਾ॥ ਥੇਗਥੰਮਤਬੁਲਾ
 ਟਿਕੈਸਉਦਾਗਰਕੋਟੀਤ॥ ਕੇਬੁਝੇਨਖ
 ਅਤਿਬਝੇਬਸੜਅੰਗਮਲੀਨ॥ ਚੇ
 ਪਈ॥ ਜਿਹਕੋਟੀਟਾਲਾਵਤਕਰਤਾਰ
 ॥ ਅਤਿਰਿਭੁਟਤਕਿਲਓਟਪਹਾਰ॥ ਮਿ

ਸਰਨਗੀਰਨਾਤਿਰੂਪ ਮਾਨਤਾ ਅਦ
ਭੁਤਸੁਖਅਨੁਪ ਤਰੰ ਬਸੰਤਵਿਦ
ਸਥਾਸਰੀ ਲੀਲਾ ਪ੍ਰਭਵੀਜਤਨ
ਕਰੀ ਧਰਲੇਟਰਧਰਲਾਗੇਦੁਖ
ਪੁਨਕੁ ਮਾਰਿਸਿੰਘਯੋਸੁਖ ਬ
ਹੁੰਰੇਤਵਾਲਪਕਰਿਕਰਿ ਰਹਿ
ਜੈਜੀਰਗਖਿਚਿਗਿਹਕੀਤਰਿ ਪੁਨ
ਸਭਿਟਾਗਰਲਿਅਯੋਮਾਰਨ ਬ
ਲਟੇਅਧੋਨੋਕਾਜਸਵਾਰਨ ਭੁਪਨਿ
ਅਨਗਨਸੁਖਪਤਿ ਇਤਨੇਦੁਖ
ਸੰਤਹਵਿਅਧਤਿ ਦੇਖੋਤਵੀਰਿ

ਥੇਅੰਤਰੀ ਰੂਪਿਨਾਹੀਉਪਿਥਮੰਤ
 ਕੀ ॥੫੩॥ ਦੇਹ ॥ ਦੇਖਹੁਭਗਵੰ
 ਮੰਤਕਾਨਿਹਤਲਾਗਤਪੀਰ ਨ
 ਨਿਉਪਾਵਥਜਗੂਬਨਤਲਗਤਤੀ
 ਰਧਰਜੀਰ ॥ ਰਉਈ ॥ ਲੈਥਮੰਤਮੇ
 ਦਥਾਰਥਾਇਓ ॥ ਫਿਗਜਗਾਨਕੇਥ
 ਨਬੈਠਾਇਓ ॥ ਧੁਰਨਕਰਨਮਨੋਰਥ
 ਕਾਜ ॥ ਮਾਨਸਮਾਰਤਕਰੀਨਲ
 ਜ ॥ ਜਬਚਮਾਰਲਾਲਚਥਪਨੋਕ
 ਗਿ ॥ ਕਾਛਿਧਰਗਠਾਛੇਭੁਲੇਸਿਰ
 ਪਰ ॥ ਤਬਥਮੰਤਕਾਰਿਓਮਨਪਿਥਮੰਤ

ਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਥਿਨਾਮੀ ਕਰੋ ਮਗਾਇ॥
 ਮਗਾ ਅਪੀਤ ਦਾਸੇ ਤੋਰੇ॥ ਨਿਪਟਿਨਿ
 ਮਾਨੇ ਸੰਤ ਨਚੇਰੇ॥ ਸੁਨਿ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਬ
 ਨਵਾਰੀ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਪਰਿ ਰਖਿ ਰਖਾਧ
 ਰੀ॥ ਗੁਰਜ ਅਗੀ ਅਤਿ ਹੋ ਕਰਈ॥
 ਅਨਮਾਨਿ ਸਾਂਚ ਮਾਨਤਿ ਨ ਲਈ॥
 ਤਬ ਸੇਵਾ ਗਰਲੀ ਓਭੁਲਾਇ॥ ਕ
 ਰਜ ਕੀ ਸਿਪਟਈ ਬਤਾਇ॥ ੪੪॥
 ॥ ਹੋਰ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਾਜ ਕਰ ਜਮੋ ਜੀ
 ਅਟਾਨੁ ਮੇਰਿ ਦੇਹੁ॥ ਫੁਅਤ ਪਾ
 ਏ ਕਾਜ ਮਰਤ ਮਾਨ ਬੇਨਤੀ ਲੇਹੁ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 यत्किंचिदप्युच्यते तत्तत्तत्तत् ॥ मनोभेदि
 भगवत्प्रेमसागर ॥ यद्यपि हृदि स्थित
 भगवत्प्रेम ॥ यद्यपि हृदि स्थित
 च लक्ष्मि ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ तद्विचित्रं वीर्यं भगवत्प्रेम ॥ ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ तद्विचित्रं वीर्यं भगवत्प्रेम ॥ ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ तद्विचित्रं वीर्यं भगवत्प्रेम ॥ ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ तद्विचित्रं वीर्यं भगवत्प्रेम ॥ ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਅਚਰਜ ਬਨਿ ਭਨਿ ਜੇ ॥ ਹਉਨਿ ਮਨੋ ਦਿ
 ਗੁਰਿ ਰਿਹੇ ॥ ਭੁਪ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨ ਜੀ
 ਅਤੇ ਪੇ ॥ **ਵੇਰ** ॥ ਨੈਤ ਨਤ ਅਤੁ
 ਗਿਰੇ ਜੀ ਅਤੇ ਅਤਿ ਅਬੁਲਾਇ ॥ ਮਨੋ
 ਬੀਚ ਜਗ ਜਕੇ ਸਾਗਰ ਦੀਯੋ ਬਹਾਇ ॥
ਮਨੋ ਪਈ ॥ ੪੫ ॥ ਬੈਟਾ ਗਰਲੇ ਗਰੇਲ
 ਗਾਜੇ ॥ ਧ੍ਰਮ ਮਾਇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਤ
 ਇਯੋ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨਤੋ ਜੀ ਅਲਪੇ
 ਮੁਖ ਤੇ ਕਰਿ ਭਿਪਰ ਮਕ ਬੇਦਾ ॥ ਅਲ
 ਕੁਤ ਭੋਜਨ ਬਸ ਭਾਨੁ ਪ ॥ ਧਰਿ ਗਤਿ
 ਖਾਤ ਬਸੰਤ ਮਰੂ ਪ ॥ ਦੂਖ ਨ ਆਵਤ

ਨਕਾਰਨ ਚੜ੍ਹੀ ਘਟਾਰੀ ॥੫੭॥ ਦੋਹਰਾ
 ਧ੍ਰੁਮ ਬਾਨ ਜਾ ਕੇ ਲਗਾ ਤਰੁ ਤਨ ਤਕੇ ਲਾ
 ਜਾ ॥ ਆਨ ਕਾਨ ਕੁਲ ਗੀਤ ਸੁਕ ਚ ਸਭੈ ਜਾ
 ਤਰੇ ਭਾਜਾ ॥ ਚੋਖ ਈ ॥ ਗੁਤੀ ਤਾਂ ਰਾਜ ਗਿਰ
 ਬੇਟੀ ॥ ਗੁਤੀ ਸਦਾ ਸੁਗੰਧ ਲਧੇਟੀ ॥
 ਗੁੰਟ ਰੂਪ ਅਕੂਪ ਨਗ ਸਤਾ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇ
 ਖਿਅ ਪਛਾਣ ਲਾਜ ਤਾ ॥ ਬੈਠ ਫਰੇ ਕਦੇ
 ਕਥ ਸੰਤਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਜੁ ਮੇਰੇ ਸੇਰ ਤਰੁ ਹੋ
 ਤਾ ॥ ਤਬ ਉਤਰਾ ਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਧ੍ਰੁਮ ਬਿਵਸ ਥਾਕ ਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਟਾਈ
 ਜੁ ਨਿਰਾਨੀ ਪੈ ਗਈ ॥ ਗਾਨੀ ਸੁਪਿਰਾ ਜਾ ਕੇ

ਦਈ॥ ਰਾਜ ਬੈਰਹ ਜੀਰ ਬੁਲਾਇ॥
ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਦਈ ਸਮਝਾਇ॥ ਸਥ
ਨਵ ਜੀਰਨ ਮਸਲਤ ਦਈ॥ ਜਗ ਤੇ ਅ
ਜਨ ਦੀ ਨਹੀ ਭਈ॥ ਜਗ ਕਰ ਜ ਕਹੁ
ਨਹੀ ਅਜੋਗ॥ ਨਿਸ ਚੈ ਕੀਜੈ ਜਗ ਮੰਜੇ
ਗ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਨ ਜਾ ਬਾਤ ਕੋ ਅ
ਨੰਦ ਮਨ ਉਪ ਜਾਇ॥ ਰਾਣੀ ਕੋ ਅਗਿਆ
ਦਈ ਕੋ ਰੋ ਬਿਵਾਹ ਉਪਾਇ॥ ੪॥ ਚੈਧ
ਈ॥ ਜਬ ਰਾਣੀ ਨੇ ਅਗਿਆਪਾਈ॥ ਰਾ
ਜ ਦੁਲਹੀ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਮ
ਨ ਕੋ ਪੀਰ ਜਟ ਜੋ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਮੀਤਲ

ਜੇਪਠਾਈਰਾਜਾਅਗੀਅਕਰਿ॥ਸੋਰਮ

ਮਾਨਲਈਹੈਮਿਰਪਰ॥੫੦॥ਦੋਹਰਾ॥

ਮੇਰੇਕੂਚਮਿਤਾਥਹੈਜੇਤੁਮਮਨਜਗਚ

ਹਿ॥ਨਿਕਬਿਲੰਮਨਹੀਲਾਈਐਕੀਜੈਤੁ

ਰਤਬਿਵਾਰ॥ਚੋੜਾਈ॥ਲਾਗੀਹੋਇ

ਥਿਟਾਤਬਚਲੇ ਉਨਕੇਭਏਮਨੋਰਥ

ਭੁਲੇ॥ਰਾਜਧੇਜਾਠਾਫੇਭਏ॥ਦਾਨਅ

ਮਾਨਮਥੈਕਹਦਏ॥ਸੁਰਰਾਜਾਅਪਿ

ਕੁਲਮਾਇ॥ਬੇਗਜੋਤਮੀਲੀਏਖੁਲ

ਇ॥ਚਉਥੋਇਵਸਮੰਜਗਸੁਕੁਲਾ॥

ਜਥੈਹੋਇਸਮਿਸੇਲਕਲਾ॥ਗਹਿਗੁ

ਰਸਕ ਉਚਰੇ ਹੋਏ ॥ ਮਨਿ ਕੁਜ ਖਟ ਦੇ ਕ
 ਦ ਮਦੇ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਉਂ ਦੋ ਜਬ ਬੁਧ ਰਹਿਯਾ
 ਮ ॥ ਕਰੁ ਮੰਜੇ ਗਭ ਲੇਹਿ ਤਮਾਸ ॥ ਯੁ
 ਭਾਗਿ ਆਤੇ ਮੇਹਿ ਤਯਾ ਜੇ ॥ ਜੇ ਇਧੁ ਮੰ
 ਨ ਬਿਵਾਰ ਰਚਾ ਜੇ ॥ ੫੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੇ
 ਧਰੁ ਕੋ ਤ੍ਵੰ ॥ ਭੁਕੇ ਧੁਨ ਬਸੰਤ ਕੇ ਬਗ ॥
 ॥ ਫਿਰ ਤੇ ਦੁਖ ਧਾਵੇ ਉਰੀ ਰਤੀ ਕਰ ਮਕੀ
 ਜਾਗ ॥ ਚੈਧਈ ॥ ਫੁਲ ਹੁਣ ਲੁਣ ਤੇਲ
 ਚੜਾਏ ॥ ਨਰ ਨਰਿ ਨ ਮਿਲ ਮੰਗ ਲਗਾ
 ਏ ॥ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਜਬ ਭਏ ਬਿਤੀਤਾ ॥
 ਨਗ ਲਾਏ ਧਿਆਗੀ ਆਰੁ ਮੀਤ ॥ ਰਾਜ

ਦੁਲਾਰੀ ਕੀ ਚਿੰਮਿ ਗਾਰ ਨ ਕਥੈ ਨ ਮੁਝੀ
 ਅਨ ਕੇ ਹਰ ਬਾਹੁ ਬੰਦ ਅਰਧ ਹੁ ਚੀਨੀ
 ਕੀ ਮਾਥੇ ਕੀ ਚ ਜ ਦੁ ਊਟੀ ਕੀ ਨਖ
 ਸਿਖ ਮਗਲ ਅਬੂਖਤ ਰੇ ਗੀਰਧੰ
 ਨੇ ਮਾਨੈ ਕਜਰੇ ਧਿਆਨੀ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਹ
 ਤਬੰਗਨ ਦੁਲਾਰ ਕੇ ਕਰ ਗਤ ਤਕੰ
 ਗਨ ਧਰਤ ਬਸੰਤ ਤਮਨਾ ਜੇਰਾ
 ਆਪਿ ਕਸਨਿ ਓਟਿ ਅਧੀ ਪਰਾ ਕ
 ਰਿਕਨ ਓਭੁਜੇ ਅਨਫਾਰ ਜਾਇਓ
 ਗੁੰਝਿ ਓਰ ਜ ਦੁ ਅਗਾ ੫੨੭ ਦੁਗਾ
 ਨਗਰੀ ਨਿਰਖ ਬਸੰਤ ਮੁਖ ਪਸਾਰੇ

ਕਹੂਨਾ ਧਤ ਸੰਧ ॥ ਰੋਧਈ ॥ ਖੇਰੇਚਿ
 ਨਮੋ ਕਰਿ ਭਿਖਾਇ ਦਾਗਰ ॥ ਰਾਜਾ ਮੋਕੇ
 ਦੇਹੁ ਬਿਦਾ ਕਰ ॥ ਤਬ ਮਮਾਨ ਬਿਦਾ ਕਾ
 ਕੀਰ ॥ ਕੰਚਨ ਰੂਪ ਅਨਗਾਨਟੀਓ ॥ ਹ
 ਥੀਯੋ ਗਤ ਕੀ ਅਤ ਭੀਰ ॥ ਅਨਗਾਨਭੰ ॥
 ਤਰੰ ਤਰੇ ਚੀਰ ॥ ਮੇਤੀ ਮਾਨ ਕਰ ਗਏ
 ਕੇਤੇ ॥ ਲਾਲ ਜਵਾਰੁ ਰਾਖਿ ਕਰ ਗੇਤੋ
 ਬਿਦਾ ਕੀ ਭਿਖੁ ਕੀ ਕਾਢੇ ਲਾ ॥ ਕਰ ਜੋ
 ਹੈ ਰਾਜਾ ਤਬ ਬੋਲਾ ॥ ਹੋਇ ਅਪੀਤ ਬੇਨ
 ਤੇਰੀ ਨੀ ॥ ਚੇਰੀ ਬੰਧਿ ਤੁਮੇ ਹਮ ਦੀਨੀ ॥
 ਮਨਾ ਅਨੀਯੋ ਹਮ ਰੋ ਰਾਜਾ ॥ ਅਰਧ

ਜਾਕੀਹੇਤੁਮਕੋਲਾਜ॥ ਕਰਿਮਨੁਰਾਖ
ਇਨਪਰਗਿਰਿਓ॥ ਤੁਮਲਾਇਕਰਮਭੇਤ
ਗੇਸਰਿਓ॥ ਘਪਾਏਹੇ॥ ਜਿਨਕੋਗਿ
ਹਕੇਨਿਥਾਟਟੀਰਾਤਨਸੰਕਿਥਾਬੀ
ਚ॥ ਧਰੇਕਰਤਹੇਥੇਨਤੀਹੇਇਉਰਤੇਨੀ
ਚ॥ ਚੋਪਣ॥ ਭਾਨੀਨਿਕਟਿਭੇਗੁਛ
ਆਈ॥ ਤਬਸੋਦਾਗਾਰਲੀਓਭੁਲਾ
ਇ॥ ਮਿਰਤੇਲੀਨੇਚੀਰਉਤਰ॥ ਕਰਜੇਥੇ
ਕੀਜੇਮਨੁਰਾ॥ ਹਮਰੀਧੁਤੀਤੁਮਰੀ
ਓਡੀ॥ ਰਹੇ॥ ਕਾਗੁਬਤਕਨੇਗੀ॥ ਜਾ
ਥੇਮੇਲਾਤੁਮੇਧਾਲੀ॥ ਅਬਤੁਮਰੇਹੇਧ

ਪਾਇਨਡਾਲੀ॥ ਏਕਹੁਤਮਥਸੰਤਕੋਜੈਸੇ
ਮੰਨਰਖੀਚਿਨਾਕੋਤੈਸੇ॥ ਧੁਨਥਸੰਤ
ਕੇਪਾਇਨਪਰੀ॥ ਹਾਥਜੋਰਯੋਥਿਨਤੀਕ
ਰੀ॥ ਜਾਛੇਰੀਕੋਆਟਰਕੀਜੇ॥ ਫੂਲ
ਤੁਕਛਿਮਾਕਰਿਲੀਜੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੋਸੋਧਿ
ਥਿਟਕੀਏਟੇਉ॥ ਜਾਹੀਗਿਤਕਰਤਮ
ਤੁਕੋਉ॥ ਪਦਾਏਹਰ॥ ਰਾਨੀਨੇਕੀਨੇਥਿ
ਟਾਭਰਭਰਨੇਨਨਨੀਤ॥ ਸੈਟਾਗਰਲੇ
ਸੁਤਥਹੂਆਇਓਸਾਗਰਤੀਰ॥ ਸੋਧ
ਈ॥ ਤੁਯੇਸਵਾਰਜਾਜਕੇਬੀਚ॥
ਤਬਉਨਲੀਨੇਲੰਗਾਰਖੀਚ॥ ਚਾਰਪ

ਪਹਿਨ ਚਲੇ ਜਾਨਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰ ਚੋਲੀ ਗਰ
ਜਲ ਮਾਨਿ ਦੇਖ ਸੇਵਾ ਗਰ ਰਾਜ ਦਲਾਰੀ
ਮਨ ਮੇਵਰ ਮਤਿ ਗੀਤ ਬਿਚਾਰੀ ਸਾਗਰ ਮੇ
ਦੇਹੁ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਤਬ ਮੇਯ ਕੋ ਰੁਇ ਰੋ
ਕੈਤ ਜਹ ਮਨ ਮੇ ਪਰਿ ਸੇਵਾ ਗਰ ਜੇ ਥੰ
ਪੋਟ ਭਾਗਿਓ ਸਾਗਰ ਮੇ ਦਯਾ ਦਾਸ
ਭਗੀਤਿ ਜਥੇਈ ਦੇਖਤ ਰਾਜ ਦਲਾਰੀ
ਰਈ ਭਾਗਿਓ ਇਧਵਾਰ ਅਧਕੇ
ਜਾਦ ਕੀਓ ਤਬ ਮਾਇ ਬਾਧਕੇ ਦੇਵ
ਈ ਜਾਇਨ ਜਹ ਕਾ ਕੀਨੇ ਸੁਤ ਹਰਾਰ
ਸਾਗਰ ਮੇ ਦੀਨੇ ॥ ੫੦ ॥ ਦੇਹੁ ਰਾਗ

ਰਿਨਬੰਬਿਓ ਧੋਟੇਮੇਜਾਤ ਸੁਝਤਨਾਹਿ
 ਵਸਅਰੁਰਤ ਆਲਪਹਰਵਹਜਾਤਚ
 ਲਾਚਲ ਹੋਤਪਾਧਤਕਥਹੁੰਅੰਨਜਲ
 ਮੀਤਨਹੀਰੋਵੈਕਿਚਪਾਸ ਈਹਾਏਕਧ
 ਭਹੀਕੀਆਸ ਮਨਮੇਪਿਆਯੋਤਿਹਥਿ
 ਜਰਾਜ ਜਾਕੇਕੀਨੇਹੈਸਭਸਾਜ ਜਿਨਰਾ
 ਖਿਓਗੁਭਅਗਨਮੇ ਫਹੀਰਛਕਹੈਜਲ
 ਬਨਮੇ ਪਟੇ ਏਹਰਾ ਸੁਨੀਥੇਤਤੀਦ
 ਸਕੀਕਾਰਨਕਰਨਦਇਆਲ ਸਾਗਰ
 ਅਗਮਅਥਹੈਮੇਅਧਕਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
 ਚਉਪਈ ਬਹੀਧੋਟਤਹਗਈਲ

ਮਾਂਗੇ ਹੋਇ ਕਪਟੀ ਬਗ ॥ ਮਾਈ ਹੋ
ਤਹ ਇਕ ਬੈਠ ॥ ਦੇਖਤਾ ਕੇ ਮਨ ਭਰ ਪੇ
ਠਾ ॥ ਕੋਲ ਦੇਖਿ ਚਿਤ ਮੇਰੈ ਲਰਕਾ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਮਾਨੋ ਰਤ ਮਾਗ ਰਕਾ ॥ ਤਾਭੀ ਤਰ ਤੇਲ
ਜੇਨਿ ਕਾਰ ॥ ਲੈ ਆਯੋ ਤਿਹ ਗਿਰ ਮੰਦਰ
ਮਾਲਿ ਨਿਰਕ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਜਾਯੋ ॥ ਸੁਤ ਕੀ
ਨਿ ਆਈ ਗੋਰੇ ਰਾਜੇ ॥ ਲਾਖ ਜਤ ਤਤ
ਕੀ ਠੀ ਰਹਾ ॥ ਮਨ ਮਿਲਿ ਚਿਗੰਦਿ ਕੋ ਬ
ਛਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਕੋਝਯੋ ॥ ਸੁਖ ਧਾਜੇ
ਬਹੁ ਰੋਇ ਪਗਾਯੋ ॥ ਦੇਖ ਜਗ ਬੀਚਿ ਹੋ
ਅਟ ਭੁਤ ॥ ਈਹ ਭੁਯੋ ਮਾਲੀ ਕੋ ਆਇ

ਜਾਤਿ ਸਹੁ ਤੇ ਦੁਹਨ ਸੁਖ ਰਹੇ ॥ ਅਧਰਮ
 ਹਮਰਾ ਨੀ ਸੇਕਹਿ ॥ ਸਿ ਮਰ ਅਇ ਨਖ
 ਲਗੇ ਸਹਜ ॥ ਤੇਹੇ ਜਾਨੁ ਪੁਕਾਰਨ ਮੈ
 ਟਾਗਰ ਮਨ ਅਨੰਦ ਭੁਯੇ ॥ ਲਈ ਭੇਟ
 ਪਦਾਰਥ ॥ **ਵਧਾਵੇ ਹਰਾ** ॥ ਸੇਵਾ
 ੪੭ ॥ ਰਜ ਕੇ ਮਿਲਿ ਭਯਿ ਛਲੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ
 ਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਈ ਜਾਨਤ ਨਹੀ ਰੇਇ
 ਅਇਤਿ ਦਰ ॥ **ਚੋਟਈ** ॥ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦੇ
 ਗਰੈ ਲਗਾਯੇ ॥ ਸਿਰ ਪਾਉ ਲੈ ਪੁਨਰਿ
 ਹਰਾਯੇ ॥ ਮਲਿਨ ਲੈ ਛੁਲਨ ਕੀ
 ਲੀ ॥ ਸੇਵਾ ਗਰ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਚਾਲੀ ॥ ਤ

ਸੁਤ ॥ ੬੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤਿਸਮਾਲੀਕੀਦ
ਜਾਤੇਭੁਜੇਬਸੰਤਰਮੁਖ ॥ ਦਿਸ੍ਰਭਈਕਿ
ਪਲਕੀਮਿਟਗਏਸਗਲੇਦੁਖ ॥ ਚਿਖ
ਈ ॥ ਮਿਸਰਨਗਰੁਪਤਹੰਗੰਜਾ ॥ ਮਾਲੀ
ਸਿਹਬਸੰਤਬਿਰਜਾ ॥ ਪਾਛੇਤੇਸੇਦਾਗ
ਰਖਾਇਓ ॥ ਸਾਗਰਤੀਰਜਹਾਨਲਗਾਇ
ਓ ॥ ਰਾਜਦੁਲਾਰੀਹੁੰਤਿਰਸਾਬ ॥ ਨਿਸਦਿ
ਨਰੇਵਤਮਲਮਲਹਾਬ ॥ ਧਨਪਾਨ
ਬਸਤਨਹੀਭੁਵੈ ॥ ਬਿਨਾਬਸੰਤਅਤਿ
ਸੋਗਥਿਹਵੈ ॥ ਜਬਬਸੰਤਬਿਅਹੰਬ
ਭੁਜੇ ॥ ਦੁਲਹਨਸੰਗਕੋਰਜੀਗਯੇ ॥

ਮਿਲਹੈ ਕੇਤਕਰ ॥ ਬੇਟੀਹੈ ਮੇਰੇਹਿ
 ਏਕ ॥ ਕਹੁ ਕਿਸ ਰਾਖ ਮਨਟੇਕ ॥
 ॥ ਏਹ ॥ ਰਾਜ ਮੈਦਾਗਰਜ ਹੀ ਬੈਠੇ
 ਦੇਖਤਗ ॥ ਅਇਚਿਵ ਸਥਾਜਬ
 ਕਹੀਤਬਹਰਚਾਜੇਬਿਅਹ ॥ ਰੋਪ
 ॥ ਮੈਦਾਗਰਮਨਭੁਜੇਉਤਿਮਹ ॥
 14 ਮਤਹੁਲਸਇਹ ॥ ਜੇਬਿਅਹ ॥
 ਪਧਮਗਜੇਕਰਤਈਜਾਹੀ ॥ ਮਾਥ
 ਲੈਗਜੇਰਾਜਵਲੀ ॥ ਕੁਹਮਨਗ
 ਏਹਾਥਲੈਪਈ ॥ ਲਈਭੁਲਾਇਮ
 ਲਿਨਕੀਪੁਤੀ ॥ ਤਬਥਮੰਤਮਨ

ਕੀਰਤਿ ਮਖਿਰ ॥ ਪਹਲ ਲੇਖਿ ਜਾ ਕੇ
ਬਸਤਰ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਲੀ ਗਯੋ ਰਾਜ ਮੰ
ਟਰ ਮੇ ॥ ਫੂਲ ਨਵੀਰਾ ਲੀ ਲੇ ਕਰ ਮੇ
ਜਾਇ ਛੋਟ ਬੁਧ ਕੇ ਦਈ ॥ ਤਹਿ ਦੇਖ
ਮਨ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ॥ ਤਹਿ ਤਦੇ ਕਿਉ
ਈ ਪਹੁੰਚਾਨੀ ॥ ਅਬ ਦੁਖ ਜਾਗਿ
ਸਚੈ ਕਰ ਜਾਨੀ ॥ ਮਲਿਨ ਗੁੰਦਿਗ
ਬੈਠੀ ਜਾਇ ਏਕ ਠਹਿਰਿ ਕਠੇ ਆ
ਇ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ਸਉ ਦਾਗ ਰਮ
ਨ ਮੇ ਕਹਿ ਚਿਤਿ ਚਿਤ ਲੇਖ ਮਨ ॥ ਧੁਭ
ਭਾਈ ਜਾਨਤ ਹੀ ਕਾਲ ਪਹੁੰਚਿ ਆਨ ॥

॥ **म**गलनवीवेटीजेवेसी ॥ **म**
नवीषातपिपद्वरुहिवेली ॥ **न**
घेदेवेवेठेसबुआदि ॥ **अ**गैमि
माटीजेचलाये ॥ **उ**गुआदितिक
मिठिदिक्जेगी ॥ **टी**तिमिहदिब
मंजुविजेगी ॥ **ग**जेमाषलेअप
नेगिरमे ॥ **ठ**जसमानमबुपेडिग
मे ॥ **ड**जदेग ॥ **ग**जेबमंजुमिब
रवेबुलिउयगगदीमंष्ट ॥ **व**रि
जुजदीअेतगगदिगविउगपि
बनमंष्ट ॥ **च**यदी ॥ **जे**मतप

ਰੁੰਓਠਿਧਾਇਨਪਰੀ॥ ਕਰੀਮਨੁਹਰਜ
 ਬਟੀਏਬਿਟਾਕਰ॥ ਲੈਤਿਨਕੇਅੰਗੇਜ
 ਉਦਾਗਰ॥ ਜੇਲਿਖਿਓਬਸੀਤਕੇਲੇਖ॥ ਕੈ
 ਮੇਟਰੇਭਾਲਕੀਰੇਖ॥ ੬੮॥ ਏਹੁ॥
 ਮੈਦਾਰਗਰਿਰਦੇਕੋਰਗੀਨਕਛੁਪਰ
 ਫਹਰਗਜ਼ਦੁਲਾਗੀਏਖਕੈਉਠਿਜੀਅ
 ਮੈਚਾਰ॥ ੬੯॥ ਰਜਦੁਲਾਗੀਬਿਅ
 ਹਨਕਾਰਨ॥ ਮਨਪਾਰਿਓਬਸੀਤਕੇਮਾਰ
 ਨ॥ ਏਖਤਰਨੀਗਾਥਪਕਰਕੈ॥ ਬੰਧ
 ਪੋਟਰੁਰਿਓਮਗਰਮੈ॥ ਮਗਰਮਾਰਪੇ
 ਦਰਖਖੀ॥ ਤਖਮੈਤਕੇਅੰਗੇਜਮਨਰੀ

ਸੁਤਸੋਟਾਗਰਕੋਭੁਯੋਹਲ ॥ ਮਾਨੋ
 ਬਿਨਜੀਅਗਗਾਈਖਲ ॥ ਸਗਹਲ
 ਕਾਜਤੇਭੁਯੋਨਿਰਾਸ ॥ ਅਬਫੁਰੇਵੈਕਿ
 ਸਕੇਪਾਸ ॥ ਉਠਮਾਲਿਨਕੋਬੇਟੀਚ
 ਲੀ ॥ ਸਥਲੇਗਨਕੀਭੁਪਿਗਈਛ
 ਲੀ ॥ ਕਹਾਹੋਇਗੋਅਗੋਯਾਤੇ ॥ ਕਬ
 ਯਗਲਰਕੀਕਰਹੋਬਾਤੇ ॥ ਰਾਜਾਤਕੋ
 ਦੋਯੋਇਨਾਮ ॥ ਜਾਮੇਫਕੋਭੁਗਗਾਯੋ
 ਪਾਮ ॥ ੬੬ ॥ ਫੋਰਾ ॥ ਲੇਇਨਾਮਮਾਲਿ
 ਨਚਲੀਗਾਰਿਬੇਟੀਬੰਗ ॥ ਏਤਅਮੀਸ
 ਅਸੰਖਤਿਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਮਨਮਾਗਿ ॥ ਚੰਦ

ਜਾਨਕਰਾਤਯੋ ਜੋਨਾਨਤਯੋ ਮੇਰਿ
 ਉਕਰਤੋ ਨਿਕੁਹਤੋ ਜਾਗੀਤੋ ਰਚਤੋ ॥
 ਕੈਸੇਰਹਿਐ ਮੇਰੀਜਾਨ ਅਬਤੋਪ੍ਰਗਟਿ
 ਓਮਹਮਾਨਿਦਾਨ ॥ ਕੋਤਵਾਲਕੇਜਾਨੇਦੇ
 ॥ ਅਬਤੁਮਵਹੁਕਿਸਾਸੁਨਲੇਹੁ ॥
 ਤਾਗਾਧਗਗਾਨਕੁਮਾਰ ॥ ਲਿਖਾ
 ਜੋਤਰਤਥਸੰਤਤਿਕਾਰ ॥ ੭੭ ॥ ਵੇਹੁ
 ॥ ਬੇਟਾਕਰਕੈਰਾਖਿਓਬਹੁਤੇਲਾ
 ਰਲਤਾਇ ॥ ਧੁਨਵਹੁਥੇਲਨਤਿਕਸਿ
 ਓਓਕਰੋਰਤਰਜਾਇ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਜਾਇਕੀਓਓਕੈਸਿਓਓ ॥ ਸੁਨਰ

ਤਵਾਲਤਹਗਜੇਅਇ॥ ਲੀਓਥਮੰਤ
ਤਿਨਹਧਰਿਚਾਨ॥ ਮਾਰਿਓਸਿਘਵਹੀ
ਹੈਜੁਅਨ॥ ਦੁਬਧਾਪੁਰਿਧਕਰਿਲਜੇ
ਵੇਕ॥ ਬੰਦੀਧਾਨੇਗਪਿਓਤੰਕੇ॥ ਤਥ
ਹਿਏਕਮੈਦਾਰਗਾਯੇ॥ ਸਾਰਗਤਿਜ
ਗਲਗਾਯੇ॥ ਫਿਰਚਲਿਓਜਗਤ
ਬਖਟਕਿਓ॥ ਚਲੇਨਾਹਿਕੇਤਹੀਭੁਟ
ਕਿਓ॥ ਧੁਵਜੋਤਮੀਕੀਓਓਧਾਇ॥
ਚਾਨਾਜੀਮੋਜਾਇਕਰਿਓਮੁਨਾਇ॥ ਬੰ
ਪੁਅਮਾਗਿਓਥਲਕੈਕਾਜ॥ ਕੋਤ
ਵੇਕਮੈਕਰੀਓਚਾਨ॥ ਆਮੇਓ

ਰਜਾਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕਥਤਮੇਨਸਮਾਇ
 ਜਿਨਕੇਬਿਵੇਰਸੁਤਮਿਲਤਿਨਹੀਪੁਛੁ
 ਜਾਇ **ਦੋਪਈ** ਤਹਾਲੀਚਾਈਉ
 ਬਿਛਾਇ ਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਮਿਲਥੈਠਾਥ
 ਇਤਿਨਕੇਮਨਮੇਅਨੈਦਥਾਛੇ ਸ
 ਭਚਾਕਰਕਰਜੋਝੇਠਾਛੇ ਪੁਛੀ
 ਕੁਸਲਛੇਮਕੀਬਾਝੈ ਕੈਸੇਦਿਨਕਿ
 ਉਥੀਭੀਰਾਝੈ ਕਉਨਕਉਨਦਿਸਕੀ
 ਨੇਰਵਨ ਲਾਗੀਤਾਤੀਸੀਭੀਪਵਨ
 ਕਹਾਵੁਖਕਹਾਪਾਛੈਸੁਖ ਕਿਉਕ
 ਰਕਟੀਪਿਆਸਐਰਭੁਖ ਤਬਬ

ਪਿਓਸੁਤਤਤਪਿਤਾਕੋਆਵਤ ਨੈਨ
 ਤੇਆਸੁਬਰਸਾਵਤ ਗਜਤੇਉਤਰਪ
 ਇਉਇਚਲੇ ਗਜਾਉਤਰਲਗਾਏਗ
 ਲੇ ਤਿਨਮੁਖਦੇਖਤਭਯੋਪੁਸਲ
 ਫਾਰੇਸਿਰਪਰਹੀਰੇਲਾਲ ਉਨਹੁੰਘ
 ਗੋਰਾਖੀਟ ਪੰਨੇਮਾਨਕਅਧਿਕਸਮੇ
 ਟ ਲਾਖਉਠਮਾਲਕੇਭਰੇ ਐਰਘ
 ਸ੍ਵਗਜਪਧਰਜੈਰੇ ਦੇਖਤਗੰਜਭ
 ਜੇਪ੍ਰਸੰਨ ਧੁਰੰਨਸੋਕਹਿਓਪੰਨਪੀਨ
 ਜੋਤੋਮਾਲਲੇਆਜੇਸਾਥ ਬੰਦਰੀ
 ਉਠਿਗਥੇਗਾਥ ॥ ੬੬ ॥ ਏਹਗਾਥ

ਗੀਤਿ ਮਤਿ ਹਤ ਰਫਤ ਗਈ ॥ ਭਗਤ ॥
 ਫਲ ਅਇਸੁ ਪਲਈ ॥ ਭੋਰ ਭੋਇ ਉਜੈ ॥
 ਅਰੇ ਬਿਗਮੇ ॥ ਏਕ ਕੁਮਾਰਤ ॥ ਅਇ
 ਨਿਕਸੇ ॥ ਬਹੁਤ ਪਨ ਫਾਪਿ ਕਤਿ ॥
 ਪਤਿ ॥ ਪੈਤ ਹੁਤੀ ਫੰਕੇ ਪਰਸੰਸਤ ॥
 ਏਕਿ ਸੰਤ ॥ ਅਸੇ ਕਹਿਓ ॥ ਹਮ ਤੇ ॥
 ਹਮੁ ਤੇ ਲਹਿਓ ॥ ਲੈ ਚਲੀਐ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਰ
 ਮਾਨਿ ॥ ਦੁਖ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਕੇ ਜਾਨਿ ॥ ਘ
 ਰਮੇ ਅਗਨਿ ਚਿਥੈ ॥ ਦੁਬੁਲਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਪਾ
 ਇਨ ਪਰ ਅਭਿਖੁ ਲਾਯੋ ॥ ਸਲੋ ਕ
 ਸਭ ਕੇ ਵੈਦ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਹੋ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹੁਤਿ

ਚੰਤ॥ ਬੀਸਦਿਵਸ ਅਉਖਰ ਕੀਜੇ ਨੀ
ਕਉਯੋ ਬਸੰਤ॥ ਅਸੂਖੀ॥ ਤਬ ਕੁ
ਆਰਮਤ ਅਨੰਦ ਭੁਜੇ॥ ਧਾਯੋ ਜਨ ਬ
ਸੰਤ ਹਨ ਜੇ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਧਾਰਿ ਰੇ ਅ
ਭੂਖਨ॥ ਅਨੰਦ ਭਏ ਹੁਲ ਮੇਭਿ ਹਤ
ਕੁਸਲ ਧਰਿ ਮੇਜ ਧੋਛੋਟੇ॥ ਈਹ ਭ
ਏ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ॥ ਚਾਹੁ ਪੜੀ ਦਿਨ
ਹਤੇ ਉਠਿ ਕਰਿ॥ ਲੀਏ ਹੁਯਾ ਮੁਹਰ
ਜੇ ਬਭਗ॥ ਗਏ ਬਜਾਰ ਬਸੰਤ ਦਿਨ
ਛਲਤੇ॥ ਦੁਪੁੰਗਾ ਬਪਨ ਥੰਟ ਤਚਲੇ
ਕਪੂਯਾਂ ਚ ਕਪੂਟ ਸਬੀਸ॥ ਦਰਬ

ਵਲ॥ ਉਠਮਲਿਨਬਗਾਈਲੋ
 ਲਨਕੇਮੇਲ॥ **ਜਿਧਈ॥** ਜਬਮਲ
 ਨਅਧਨੇਗਿਰਭਾਈ॥ ਕਰਿਓਬਮੰਤ
 ਸੁਤੇਮੇਗੀਮਾਈ॥ ਤੁਮਜੋਗਈਸੇਰ
 ਗਰਕੇਗਿਰ॥ ਕਗਈਓਕਗਪੁਛਿਓ
 ਪੈਤਿਰ॥ ਤਬਮਾਓਨਜੋਬੋਲੀਥੈਤ॥
 ਫਾਕੋਤੋਇਕਛਿਨਨੀਚੈਤ॥ ਨਹਜਾ
 ਜੋਇਫਾਨੀਭਈ॥ ਜਾਤੇਫਾਕੀਸੁਪਥੁ
 ਤਗਈ॥ ਕੈਕੀਨੇਕਗੁਕੁਛੁਮੰਤ॥
 ਪੁਛਤਛਿਨਛਿਨਮਾਧਿਬਮੰਤ॥ ਸੁਤ
 ਤਬਮੰਤਮਨਸੁਲਗੀਆਗ॥ ਗਰਿ

ਸੋਮਿਲਕੇ ਆਗਿ ਆਲਈ ਰਾਨ
ਕੈ ਛਿਗਤ ਬਗਈ ਧੁਪ ਮਾਲ
ਆਗੈ ਗਈ ਗਤੀ ਰੋਈ ਭੁਰਭੁਰਾ
ਕੀ ਤਾਕੇ ਮਨ ਥੀ ਬਾਤ ਕੰਤ ਕੀ ਕਰਿ
ਭਿਭੁਤੈ ਸੁਪ ਬਸੰਤ ਕੀ ਮਾਲਿਕ
ਹਿਭਿਜਾ ਰਿਦੁਇ ਸਾਂਸ ਰੋਇ ਬਸੰਤ
ਮਲੇਹੁ ਉਸਾਸ ਫਿਰ ਗਈ ਧੁਛਤ
ਜੀ ਬਾਤ ਮਾਲਿਕ ਸੁਨ ਬਿਸਮੇ ਰੋਇ
ਜਾਤ ਹਉਨ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਮਰ ਮਧ ਛਨੇ
ਤਾਕੇ ਉਤਰ ਕਰਾ ਬਖਾਨੇ
ਰਾਗ ਗਤੀ ਲਿਖਤ ਬੇਰਕ ਛੁਬ ਲਤ

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

ਅਬਗਿਰਿ ਰਕਤ ਮੇਲੇਟ ॥ ਲਖ
 ਮਜਿਰ ਆਗੇ ਖੇ ॥ ਕਈ ਲਾਖ
 ਹਊਧ ਰਧੇ ॥ ਲਾਡ ਕਰਤ ਕੋ ਉਲਾਹਿ
 ਚਿਹਰਾ ॥ ਧਰਿ ਭਗਵਾਨ ਮੇ ਕੋ ਉਨਪੁ
 ਛਤ ॥ ੩੨ ॥ ਸਲੋ ॥ ਯਹ ਦੁਖ ਹੋ ਸੰ
 ਸਾਰ ਕੇ ਮਹਾ ਕਰਨ ਅਤਿ ਕੂਰ ॥ ਸੋ ਉਥ
 ਰਤ ਜੋਗਿ ਜਪਤਿ ਤਪੁ ਭਗਤ ਭਗਤ
 ਰ ॥ ਅਸੁ ਧਰੀ ॥ ਏਵਾਨਿ ਰਖਦਿ ਗਾਨ
 ਲਭਹਿ ॥ ਇੰਦਰ ਮਨ ਦੇਖਿ ਧਰਹਿ
 ਚਿ ॥ ਪ੍ਰਵਾਸਿ ਸੁਰਗ ਗਾਨ ਗੀਤ ਲਖ
 ॥ ਸਭ ਰਹੇ ਥਕਤ ਦੇਖਿ ਧਰਹਿ ॥ ਸ

ਗਿਚਲਿਚਧੁਨਪਾਛੈ॥ ਆਜੇਏਕਤ
ਗਰਫਿਗਮਾਛੈ॥ ਪਾਏਤਾਕੇਥੀਟਕਿ
ਵਾਰ॥ ਥੋਠਿ ਚਿਟਰਪਰਧੇਲਿਹਥੀ
ਜਾਰ॥ ਤਹਾਗਤਕੇਆਇਓਮੇਰ॥ ਮਾ
ਰਸਰੀਕੀਨੀਛੋਰ॥ ਦੇਖਿਓਜਹ
ਕੋਤਕਵਰਵਨ॥ ਕੋਤਵਾਲਸੇਕੀਜ
ਥਾਖਿਨ॥ ਕੋਤਵਾਲਆਇਏਖਬਸੀ
ਤ॥ ਮਸਿਓਥਹੁਤਜੁਰਤਨਿਮਤਿ॥
ਥਹੁਰਖੇਂਚਗਾਕੁਮੇਰਾਲ॥ ਲੋਗ
ਜੇਸਿਧਥੇਂਚਤਤਕਾਲ॥ ਧੁਨਿਓਠ
ਚਲੀਮਲਿਨਕੀਥੇਟੀ॥ ਈਹੰਤਕ

ਗਾਖੀਬਾਤਲਯੇਟੀ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਵੰ
ਬਾਤੈਚਰਬ॥ ਰੂਪਟੇਤਮਲਿਨਕੇਚ
ਬ॥ ੬॥ ਟੋਹਰਾਜਿਉਜਿਉਚਾਤੈਤੁ
ਤਹੈਆਵਤਦਜਾਬਸੰਤ॥ ਭਿਉਭਿਉ
ਰੂਪਉਦਮਾਹੇਲੇਤਉਮਾਸਅਨੰਤ॥
ਰੋਪਟੀ॥ ਭੇਰਭਈਪੁਨਸਭਮਿਲਿ
ਇ॥ ਪੁਨਬਸੰਤਕਰਿਓਸਮਝਾਇ॥
ਸਿਧਪਜੁਲੇਆਯੋਕੁਲਵਾਲ॥ ਸੀਸਕ
ਟਉਪੋਰੀਕਾਲ॥ ਰਾਜਕੇਲੈਜੁਇਰਿ
ਯਾਜੇ॥ ਸਿਰਪਉਰਾਜਤੇਯਾਜੇ॥ ਕ
ਤਵਾਲਸੁਨਕੈਰਰਾਜੇ॥ ਗਾਦਈ

२३
 ਕੇਆਪੀਨ **ਚੋ ਪਈ** ਅਗਿਆਮ
 ਗੀਜਬਰਾਜਸੇ **ਤਬ ਰਾਜਨੇ ਕਹਿਓ**
 ਤਾਂਸੇ **ਐਸੀ ਭਗਤ ਮਹਿ ਕੋ ਵਾਜੀ**
 ਰਿਤਰਿਤ ਹੋਹ ਮਯਾਮੇ ਰਾਜੀ **ਲੇਖੁ**
 ਬਿਦਾਤੁ ਮਵਾਦਿ ਸਜਾਓ **ਮਿਸਰਨਗ**
 ਰਕੇ ਰਾਜ ਕਮਾਓ **ਜਹੀ ਹੋਤ ਰਾਜਨ**
 ਕੀਰੀਤ **ਰਈ ਯਤ ਅੰਗ ਨਿਅਾਇਸੇ**
 ਪ੍ਰੀਤ **ਗਜ ਦੀਨੇ ਤੁਰਤ ਮੰਗਾਇ**
 ਬੀਧੇ **ਕਾਮੁ ਮਿਰੋ ਪਾਇ** **ਜਗੀ ਕ**
 ਲਗੀ **ਜੀਰੇ ਲਾਲ** **ਐਰ ਦਈ ਮੋਤੀ**
 ਅਨ ਕੀ ਮਾਲ **ਬਹੁਰ ਕਹਿਓ ਜੇ ਰੂਪੁ**

ਲਾਮ॥ ਰਾਜਾਜੀਕੋਕੀਥਿਪ੍ਰਾਮ॥ ਜਵ
ਹੀਨਾਕੋਲਾਦਕੀਜੀਐ॥ ਚਰਨਨਹੀ
ਫਿਗਾਦੇਖਿਲੀਜੀਐ॥ ੨੨੭॥ ੨੨੮॥
ਰੂਪਸੀਮਪਰਚਰਨਪਰਹੋਵਤਲੇਤ
ਉਮਾਮ॥ ਹੋਇਵਿਦਾਤਥਪਿਤਾਮਹਾਨੇ
ਬਸੀਤਰਪਾਨ॥ ੨੨੯॥ ਜਬਹਿਰੁ
ਪਰੁਈਫਿਗਾਐ॥ ਮੋਹਮਜਤੇਗ
ਰਲਗਾਐ॥ ਬਿਦਾਮਿਸਰਹਮਕੀਜੇ
ਅਜ॥ ਤੁਮਰੋਦੀਐਹੈਵਹਰਾਜ॥ ੨੩੦॥
ਨਤਾਕੋਕੀਨੋਉਪਦੇਸ॥ ਹੋਐਯਦਯ
ਹਗਵਨਬਿਦੇਸ॥ ਸਮਝਦੇਖਿਅਗੇ

ਗਿਆ ਦੀ ਨੀ **ਦਿਸਾ ਦਿਸਰਾ** ਸੁਤਾ **ਕੁਏ**
 ਰਮੇ ਰਾਜਾ ਖਕੈ ਦਿਨ ਵੀ ਨੇ ਫਰ ਫੇਜ **ਰਿ**
 ਪੇਟ ਗਾਏ ਮੇਰਾ ਰੁਕੇ ਕੀ ਜੈ ਤੀਰ ਫੇਜ
ਰੋਪਈ ਉਠ ਸਮੇਤ ਕਹਿ ਓਕ ਰਜੇ
 ਹੈ **ਸਾਪ** ਤਸੰਗ ਬਖਸੀ ਐ ਚੈ ਹੈ **ਬਿ**
 ਨਤੀ ਕਰਤ ਖਰਾ ਕੁਯਾ ਕਟਕ **ਫਿ**
 ਮਾਕੀ ਜੀ ਐ ਮਿਰਕਾ ਮਟਕ **ਕਹਤੇ**
 ਕਹਤੇ ਜੀ ਕੁਥ ਕਾਨੀ **ਪੈਰ** ਜਾਨੇ ਆ
 ਰਜਨ ਮਾਨੀ **ਬਹੁਤ** ਐ ਰਸ ਕੁਤਕੇ
 ਐ ਗੁਨ **ਦੇਵ** ਬਾਤਾ ਦਿਨ ਗਾਰ ਕੇਲੇ
 ਗਾਨ **ਗਾਏ** ਏ ਆਪੀ ਕੇ ਗਾਇਓ

24

ਲਗੀ ਵੇਰੁ ਜੇ ਬੁਰੇ ਹਵਾਲਾ ਨੀਰੀ ਖੁੰਡੀ
ਵਿਖੇ ਹਵਾਲਾ ਪਹੁਲੇ ਹੀ ਭਾਜੇ ਫਕ
ਰੁਖਾ ਬਹੁਰਈ ਤੀਰਨ ਕੀ ਬਰਖਾ
ਤੀਰਨ ਤੇ ਵਹਰਾਨੀ ਕਰਕਸ ਐਸੀ
ਛਿਟੀ ਚੁਹੇ ਇਗਈ ਤਰਕਸਾ ॥ ੮੩ ॥
ਐਸੇ ਹਰਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭ ਵਿਪਰਾਏ
ਸਟਨ ਆਵਤ ਮਾਸ ਜੈਸੇ ਕਰਮ ਕੇ
ਕੋ ਉਤੈ ਸੀਰਾ ਖੇ ਆਸ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ੩
ਬਉ ਠਚ ਲੇਨ ਗਰਵੀ ਚਿਹਾ ਭਈ ਨਗਾ
ਨ ਰਨ ਕੀ ਘੋਰ ਪਹੁਚੇ ਸੰਗਲ ਦੀ ਪਾਨ
ਗਰਮੇ ਭਈ ਬਾਪਈ ਅਤਿ ਪਰਾਪ

ਰਮੇ॥ ਰਾਜਰਾਜ ਕੁ ਅਰਘ ਰਾਏ॥ ਕੁਏ
ਹੁਲਾਸ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਧਾਏ॥ ਪਨਵਾਰਿ
ਚਿਤਿ ਨ ਕੇਸਿਰ ਉਪਰ॥ ਕਰੇਨ ਛਾਵਰ
ਬੰਦਿ ਚਿਘਰ ਘਰ॥ ਨਿਤ ਚਿਠ ਅਵਤ
ਰੂਪ ਬਸੰਤ॥ ਮਹਾਧੁ ਬੀਨ ਅਰੁ ਬਿਦਿ
ਅਵੰਤ॥ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰੈ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ॥ ਹੋਰਿ ਮਧੁਤ ਜਗਤ ਕੇ ਮੇਵਾ॥ ਅ
ਵਤ ਨਿਸਰੈ ਬਿਦਾ ਮਹਲ ਮੇ॥ ਸੇਵ
ਤ ਉਮਨ ਰਹਤ ਟਹਲ ਮੇ॥ ਜਬ ਦੇਖੈ
ਬ੍ਰਤ ਪਿਤਾ ਛਿਗਾ ਅਵਤ॥ ਰਾਜਾ ਦੇ
ਅਪਿਕ ਸੁਖ ਧਾਵਤ॥ ਦੇਖੈ ਦਰਗ॥

ਈਟਪਧਾਨ ਸੁਫਲਤ ਕੇ ਗਾਗਾ ਚੰਦ ਨਲ
ਇ॥ ਠਾਸਦ ਲਾਗੀ ਕੇ ਮਹਲ ਦੀ ਚਿਨ ਵੀ
ਨਬ ਨਾਇ॥ **ਏਥਾਈ**॥ ਦਏ ਬ ਪੁਕੇ ਸਭ
ਨਖਿ ਸਿਖ ਲਗ॥ ਜੜੇ ਅਭੂਖਨ ਬਡੇ ਬ
ਡੇ ਨਗ॥ ਦਾਈਟ ਹਲਕੇ ਚੁੰਦਰ ਚੇਰੀ॥
ਅਉਰ ਤੀਨ ਅਉਸਾਨ ਮਹੇਰੀ॥ ਸੰਗ
ਲਨਗਾ ਰਕੀ॥ ਰਿਜਾ ਬੁਲਾਈ॥ ਰਾਜ ਦੁ
ਲਾਗੀ ਦਈ ਬਾਧਈ॥ ਜਬ ਵਜੀਰ ਅ
ਜਿਟ ਰਬਾਰ॥ ਜਿਨ ਬਸੰਤ ਕੇ ਦੀ ਜੋਨਿ
ਕਾਰ॥ ਦੇਖ ਬਸੰਤ ਧ੍ਰੁਮ ਮਨ ਬਾੜੇ॥ ਭ
ਜੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਅਗੇ ਠਾੜੇ॥ ਅਰਜ ਕਰੀ

26
 ਹਵਾ ਰੇਖਾਏ ਅਗਿਆਨੇ ਇਤ ਅਰੇ
 ਆਏ ਦਸ ਰੇਇ ਪੁਨਟ ਹਲਕ ਮਾਏ
 ਸੀਕਿ ਅਮੇਗ ਮਹੇਇ ਰੇਕ ਕਤ ਬਿਨਅ
 ਗਿਆਨ ਅਇਨ ਹੀ ਮਕਤ ਦੇਖ ਲੀ ਜੀਐ
 ਗੀਤ ਨਿਗਮ ਕੀ ਛਿਮਾ ਆਵ ਗਿਆ ਕੀਜੇ
 ਹਮਰੀ ਚਾਹਤ ਹੈ ਹਮਾਇਤ ਨੀ ਮਯਾ ਹ
 ਮਦਾਸਨ ਪਰ ਕੀਜੇ ਦਯਾ ਆਈ ਐ ਨੈਕ
 ਨਗਰ ਬੈਧੋਰ ਨਿਉ ਆਵਤ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ
 ਨਭਿਰ ॥੮੬॥ ਵੇਹਰਾ ਲੈ ਵਜੀਰ ਪਾਤੀਰ
 ਲਿਓ ਪੁਰਿ ਚਿਰਾਜ ਦੁਆਰ ਧਾਇਨ
 ਕੇ ਅਗੋ ਪਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਰੀ ਜੁਗ ॥੮੭॥

ਪਾਤੀਕੋਹਾਥਕਾਹਲੀਓ॥ ਖੜਗਸੈਨਕ
ਉਮਡਿਓਹੀਓ॥ ਲਿਖੀਦੇਖਿਪੁਤਨਕਰਿ
ਸਾਂਚੀ॥ ਭਰਭਰਜੈਨਸੁਪਾਤੀਬਾਂਚੀ॥
ਤਬਵਜੀਰਕੋਤਰਤਬੁਲਾਇ॥ ਟੀਓ
ਇਨਾਮਅਰੁਸਿਰੋਪਾਇ॥ ਪਾਤੀਕੋਲਿਖ
ਦੀਓਜੁਵਾਬ॥ ਅਉਹਮਾਰੇਪਾਸਸਿ
ਤਾਬ॥ ਤੁਮਹੋਹਮਰੇਜੈਨਪ੍ਰਾਨ॥ ਤੁਮਹੀਐ
ਹਮਰੇਹੈਪਿਆਨ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤੁਮਅੰਤ
ਅਵਸਥਾ॥ ਨਹੀਸਮਰੇਮੁਖਹਮਦੇਖੇ
ਜਬਹੀ॥ ਤਪਤਹਮਾਰੇਮਿਟਹੈਤਬਹੀ
ਤੁਮਰੇਕਹੇਨਕੀਨੀਫੋਰ॥ ਨਹੀਆ

ਲਨੀਬਿਰਬੇਜੀ॥ ਬੇਏਧੋਰੁਬਬੁਲ

ਜਿਹਆਬਕਾਤੇਖਾਂਰਿ॥ **ਚਉਪਈ॥**

ਤਥਹਿਰੂਪਧ੍ਰਮਨੇਉਇਕਰਿ॥ **ਵਸੀਓਪਾਨ**

ਭਈਕੇਮਿਰਪਰ॥ **ਬਹੁਤਕੁੰਤਿਉਸਾਹੁ**

ਬਠਾਯੋ॥ **ਮਾਨਮ੍ਰਿਤਕਰੇਜੀਅਧਾਯੋ॥**

ਮਿਸਰਨਗਰਕੇਲੋਗਾਨਧਾਰਧਾਰ॥ **ਟ**

ਏਰੂਪਯੋਗੇਏਭਰਭਰ॥ **ਜਾਇਕਕੁਟ**

ਅਨੇਦਿਤਭਏ॥ **ਏਅਸੀਮਰਿਹਥਨੇਏ**

ਘਏ॥ **ਜੇਉਗਲੇਥਮੀਤਨਲਾਲ॥ ਭੇਟ**

ਟਈਰੂਪਤਿਨਕੀਮਾਲ॥ **ਕਹਤਅਜੁ**

ਇਹਦਿਨਸਕਫਲ॥ **ਪਿਲਿਓਰੁ**

ਥੋਠੇ ਕੁਵਨ ਰਿਤ ਮੇਚਿ ਤਹਰੀ ਸਦਾ

ਕੁਯੋ ਮਿਲਾ ਧੁਜੁ ਦਿਨ ਬਿਪਿ ਬਟਾ ਮਿ

ਲਿਕੈ ਦੁਖ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਿਨ ਬਿ

ਛੁਰੇ ਦੇ ਉ ਕੁਤ ਮਿਲ ॥ ੮੩ ॥ ਦੇ ਹਰਾ ॥

ਜਿਨ ਕੇ ਭਟ ਨਾਲ ਕੀ ਕੈ ਸੋਇ ਇਕਿਨ

ਸਾ ਗਛਿ ਆ ਕਰਤ ਸਹਾਇ ਹੋਇ ਨਹਿ

ਨ ਸਾ ਸਹਿ ਰਸ ॥ ੮੪ ॥ ਮਿਟੇ ਕਰਮ

ਬਸੀ ਤਕੇ ਜਾਗੇ ਦੇ ਉ ਮਿਲ ਸੁਖ ਮਾਨ

ਨ ਲਾਗੇ ਨਿਸਦਿ ਨਹ ਰੈ ਸੁਖ ਨ ਮੇਰਾ ਚ

ਸੁਨਤ ਰਾਗ ਅਰੁ ਦੇਖਤ ਨਾਚ ਬਹੁ ਭੰ

ਤਨ ਕਰ ਲਭ ਲਭਾਯੋ ਪੁਨ ਬਸੀ ਤਕ

ਤਨ ਕਰ ਲਭ ਲਭਾਯੋ ਪੁਨ ਬਸੀ ਤਕ

ਸੰਤ ਕੋਰਿ ਓਸੁਤ ਕਰਿ ਸਿਸ ਕਮਾਗ ਕੋਲ
 ਓਥੁ ਲਾਇ ਤਾ ਮੁਪਤ ਲਿਖ ਦੀਨੇਹ
 ਥਾ ਦੀ ਓਥਾ ਸੁਗਤ ਪੁਰਤਾ ਬੜੀ ਸ
 ਗਲ ਨਗਰ ਮੇ ਓਥਿ ਚੜੀ ਸੋਟਾ ਗਰੁ
 ਤਵਾਲ ਬੁਲਾਏ ਬੰਟ ਬੰਟ ਤਿਨ ਕੋਕ
 ਟਵਾਏ ਕੁੰਧਾ ਓਕੁੰਡਾ ਰਿਓਥਾ
 ਮਿਰਲਟ ਕਾਏ ਬਿਰਹੁ ਨ ਮਾਥਾ ਕਮ
 ਕੀ ਓਸ ਕੋ ਮੇਟਰੈ ਸੋਧਾਵੈ ਜੈ ਸੀ ਵਿਉ
 ਕਰੈ ਜਾਹੀ ਤੇ ਜੋਹਿ ਭਲੇ ਲੋਗਾ ਕ
 ਲਿਜੁਗ ਕੋ ਕਰਤੇ ਜੈ ਕਰਜੁਗ ॥੮੧॥
 ॥੮੨॥ ਟਾਪ ਲਾਇ ਲਏ ਟਾਪ ਸੇਫ

20